

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-06-9449 י.י

תיק חיצוני :

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובעת ש.י.
באמצעות בא כוחה - עו"ד ערן שמריהו

נגד

נתבע מ.י.
באמצעות בא כוחו - עו"ד אבי נפטון

פסק דין

בפניי תובענה למתן צו מניעה להבטחת מדור שקט ושלו ולפיו יאסר על הנתבע (להלן: "הנתבע" או "הבעל" או "האב") להיכנס לדירת המגורים ברחוב... בעיר..., בו מתגוררים התובעת (להלן: "התובעת" או "האם" או "האשה").

רקע ועובדות שאינן במחלוקת:

1. הצדדים בני זוג אשר נשאו ביום 09/09/1993 ולהם חמישה ילדים משותפים מתוכם שניים בגירים.

2. ביום 20/11/2019 עתרה התובעת למתן צו הרחקה כנגד הנתבע במסגרת הליך 46431-11-19 בגין ארוע אלימות שלטענתה קרה ביום 25/09/2019 כשבעקבותיו הורחק הנתבע על ידי המשטרה. צו במעמד שני הצדדים ניתן על ידי ביום 27/11/2019.

4. ביום 19/02/2020 עתרה התובעת להאריך את צו ההגנה במסגרת תיק 48031-02-20. לאחר ניהול הליך הוכחות הסכים הנתבע כי הצו יוארך והוא הוארך עד ליום 05/06/2020.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-06-9449 י.י

תיק חיצוני :

5. במסגרת ההליך שבפניי עתרה התובעת כי אורה על מתן צו מניעה קבוע כנגד הנתבע ולפיו יאסר עליו לשוב הביתה בטענה לפיה במהלך כל החיים המשותפים סבלה אלימות קשה פיזית, נפשית, מינית, מילולית וכלכלית מצד הנתבע.
6. בנוסף, צורף לעיוני פרוטוקול הדיון בתיק ת"פ 19-09-66953 במסגרתו הוגש כנגד הנתבע כתב אישום ובמסגרת הכרעת הדין הורשע בביצוע עבירות של היזק לרכוש במזיד, תקיפה סתם של בן זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפת סתם- קטין על ידי אחראי, לפי סעיפים 382, 380, 192, 452 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
7. במסגרת גזר הדין, נקבע כי הנתבע ירצה עונש של שבעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה למשך שלושה חודשים, אשר יופעל אם בתוך תקופה של שלוש שנים יעבור מי מהעבירות בהן הורשע. עוד נקבע כי הנתבע יצהיר על התחייבות כספית על סך של 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה מן העבירות בהן הורשע וזאת למשך שלוש שנים. בנוסף, נקבע כי על הנתבע לפצות את המתלוננת (היא התובעת- הערה שלי- ע.ג) וילדיהם המשותפים בפיצוי כספי בסך של 5,000 ₪.
- טענות התובעת**
8. התובעת היא אישה מוכה שסבלה במהלך 27 שנות החיים המשותפים מאלימות קשה מצד הנתבע והיא כמעט ולא העזה להתלונן למעט תלונה בשנת 1995 ובתאריך התלונה האחרונה בעקבות האירוע שבעקבותיו נעצר הנתבע ביום 25/9/2019.
9. אלימות הנתבע הופנתה גם כלפי הילדים ולדוגמא פרטה מקצת אירועי האלימות: הנתבע הרים דלת של ארון ורצה לזרוק אותו על התובעת ואחד הילדים תפס אותו; זרק טוסטר על אחד הילדים; שבר והרס חפצים דרך קבע; צעק והיכה את הילדים והילדים סובלים מבעיות רגשיות בעטיו.
10. ביום 25/09/2019 בסביבות השעה 00:00 בלילה שבה הבת הבגירה המשרתת בשירות לאומי הביתה והתעורר ויכוח בין הנתבע לבניה שבסופו אמר לבת כי: "אני נותן לך ארכה של חודש ימים אם את לא עפה מהבית, אני אעוף מהבית". האב לא הסתפק בכך, ניגש לחדר הבת וזרק

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-06-9449 י.י

תיק חיצוני :

- 1 עליה כרית והבת בקשה שפסיק מאחר ואינה חשה בטוב. התובעת הסובלת מקשיי שינה
2 התעוררה וראתה את הנתבע מדבר עם הבת ושבה למיטתה. או אז הגיע הנתבע והטיח בה :
3 "ראית מה הבת עשתה לי" והתובעת השיבה כי עליו להפסיק להיות מושפע מאמו ואחותו.
4
5 11. למשמע הדברים הללו, החל הנתבע לצעוק, לבעוט בשידה, לשבור את מנורת הלילה ואז דלף
6 את התובעת למיטה בכוח.
7
8 12. התובעת התקשרה רועדת למשטרה ובה בעת המשיך הנתבע להשתולל ולעקור את הטלוויזיה
9 מהקיר ואיים כי ככל שלא תבטל התלונה הוא שוחט עצמו מול האישה ומול השוטרים.
10
11 13. במהלך שיחתה עם המשטרה כאשר התובעת בתחנונים אל המשטרה שיגיעו, הלך הנתבע
12 למטבח כאשר הבן הגדול נמצא מאחוריו. הנתבע פנה למגירת הסכינים והתובעת חסמה אותו
13 בגופה על מנת שלא יוכל ליטול סכין. במקביל הבן הבגיר תפס את האב מאחור. הנתבע
14 השתחרר, תפס את התובעת בחוזקה בידיים והזיז אותה תוך כדי כלי שלמה למשטרה שתגיע
15 והכל מול עיני הילדים ולמעשה בני המשפחה מצאו עצמם במאבק עם הנתבע עד הגעת
16 המשטרה בשעה 01:30 בלילה.
17
18 14. כשהגיעו השוטרים לקח הנתבע סכין ירקות שהיתה מונחת על השיש ורצה לפגוע בעצמו ותוך
19 כדי כך, פצע את הבן. בתגובה כיוונו השוטרים אקדח טייזר, בקשו פעמיים שיזרוק את הסכין
20 והנתבע לא זרק. השוטרים כיוונו הטייזר שפגע תחילה בבן ולאחר מכן בנתבע וחמישה
21 שוטרים נדרשו על מנת להשתלט עליו.
22
23 15. הנתבע נעצר ונלקח לחקירה וכל הילדים למעט הבן הקטין נחקרו גם הם.
24
25 16. התובעת וילדיה חיים בפחד מתמיד וטרור שמא הנתבע ישוב וינקום בהם. היא מבועתת מפחד
26 שמא יגיע לדירה ויפגע בה.
27
28
29
30

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-06-9449 י.י.

תיק חיצוני :

טענות הנתבע

17. הצדדים רכשו יחד את הדירה בשנת 1997 כאשר אמו של הנתבע נתנה לצדדים מתנה על תנאי בגובה 15% מערך הדירה ועל הצדדים להשיב לאם את הסכום. בנוסף, הצדדים נטלו משכנתא על הדירה והנתבע הוא שמשלמה.
18. התובעת זרקה את הנתבע באמתלות שווא באמצעות צווי הרחקה ותלונות שווא במשטרת ישראל וזאת כאשר חלה במחלות קשות ומצבו הרפואי בכי רע. לאחר שהפך לנכה 100% מטעם המל"ל, הוא נזרק לרחוב כמו כלב.
19. התובעת נהגה כאם רשלנית כלפי ילדיה, לא דאגה לחינוכם ורווחתם, לא הלכה לאסיפות הורים והנתבע ובני משפחתו הם שעשו כן.
20. התובעת בחרה לזרוק את הנתבע והמציאה שקרים וסיפור בדים על התעללות שלא היתה מעולם וזאת על מנת לזכות בכספי הדירה בעוד שלא תרמה דבר לרכישתה.
21. הנתבע חלה במחלה דיסטוניה שהינה מחלה חמורה בצוואר וגורמת לאי ספיקת דם וחמצן ומצבו הרפואי הולך ומדרדר ומאז אובחנה אצלו המחלה לפני כעשר שנים הוא אינו כשיר לעבוד ונקבעה לו דרגת אי כושר ב- 100%.
22. הרקע ליחסי הצדדים הינו שבאו ממשפחות יהודיות ומסורתיות הוא שמספר ימים לפני נישואי הצדדים יצרה עמו אחותה של התובעת קשר וספרה כי התובעת ובעלה של האחות נהלו קשר אינטימי ביניהם. המדובר במקרה הממחיש כי מדובר בתובעת שהיא אשה תככנית, רעה מיסודה ובבסיסה, חסרת תום לב ועוד.
- בעניין זה אומר כבר עתה כי מדובר בביטויים פוגעניים, משפילים ובלתי ראויים. אכן בית משפט זה נחשף לא אחת במסגרת כתבי טענות של צדדים טענות פוגעניות, אלא שמדובר בביטויים שאין להם כל מקום בבית המשפט, הם אינם מקדמים ההליך, אינם רלוונטים לו ובית משפט לא ישעה להם.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-06-9449 י.י

תיק חיצוני :

- 1 23. התובעת מרדנית, אינה מקיימת עמו יחסי אישות, מקללת את אמו ואחותו. הוא הסובל
2 מהתנהגותה והוא שהגיש לאחרונה תביעת גירושין.
3
- 4 24. לא היתה כל אלימות מצדו כלפי האשה או כלפי הילדים ודין הבקשה להידחות. ככל שהאשה
5 מבקשת שלא לגור עמו, שתעזוב את הבית או שתסכים לפירוק השיתוף.
6
- 7 25. הנתבע הכחיש האירועים שתוארו על ידי התובעת.
8
- 9 26. ביחס לארוע מיום 25/09/2019 טען כי פנה לבת שנכנסה בלילה הביתה ושאל אותה מדוע
10 אינה אומרת לו שלום והבת השיבה כי אינה חשה בטוב. אז הציע לקחת אותה ל"טרם"
11 והיא סרבה. הוא לא זרק על הבת כרית. התובעת התעוררה מכך שהבן קפץ וצחק. טענותיה
12 בדבר צעקות הנתבע, שבירת מנורת הלילה, בעיטה בשידה דמיוניות. הוא מעולם לא השתולל
13 ולא ניסה לעקור את הטלויזיה מהקיר ולא נגע בשום דרך בתובעת. הנתבע ישן עם בנו בספה
14 בסלון ובאותה העת הגיעו שוטרים בעוד ששהה עם הבן במטבח.
15
- 16 כאשר הגיעו חמישה שוטרים הוא נבהל, הטייזר פגע בטעות בבן וארבעה שוטרים הפעילו
17 טייזר על הנתבע ופגעו בו קשות שברו לו צלע ושיניים. הוא נעצר באותו לילה, שהה 21 יום
18 במעצר ולאחר מכן שוחרר למעצר בית.
19
- 20 בנסיבות אלו, יש לדחות התביעה ולחייב בהוצאות.
21
- 22 **הדין החל** 27.
23
- 24 הלכה הפסוקה בעניין נקבעה בפסק הדין המנחה **אריה סדן נ' פביאן סדן**, פ"ד לו (4) 169, שם
25 נקבע כי:
26
- 27 "כבר נפסק וחזר ונפסק בבית משפט זה, כי הנימוק והמטרה שביסוד צו, הבא לאסור על
28 אחד מבני הזוג להיכנס לדירת מגורי הזוג, הם למנוע מעשי אלימות מצידו...כל עיקרו של
29 צו איסור כניסה לא בא "אלא להושיט הגנה לאחד מבני הזוג מפני התעללות פיזית או

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-06-9449 י.י.

תיק חיצוני :

1 התעמרות פיזית או התעמרות רוחנית של בן הזוג השני ולאשר לו תנאי מגורים שקטים
2 וסבירים..."
3 "אשר על כן ישקול בית המשפט היטב בדונו בעניין מתן צו כאמור, אם אכן יש צורך "בצו
4 מניעה כסעד ביניים כסעד ביניים, כדי להגן על המשיבה מפני התנהגות המערער ולהבטיח
5 לה תנאי מגורים שקטים וסבירים, או שמא צו המניעה משמש...למעין כסות עיניים להשגת
6 מטרה בלתי רלוונטית אחרת כתחליף לסעד של פירוד".
7

8 עוד נקבע כי :

9 "איסור כניסה, המוטל על אחד מבני הזוג- שבעצם פירושו הוא היציאה של אותו בן זוג-
10 כאשר מדובר בדירה, שבה הוא מתגורר במשך שנים מרובות, השקיע בה מהונו ומאופיו,
11 אליה הורגל כקורת גג...ובה מתגוררים ילדיו, מהווה אמצעי חמור וקשה ביותר לגבי בן הזוג
12 שנצטוו לעשות כך".
13

14 ובהמשך :

15 "מאחר שכל עניינו של צו איסור הכניסה להבטיח זכות מגורים שלווה ובטוחה, אין כל נפקא
16 מינה, בידי מי מבני הזוג מצויה הבעלות על דירת בני הזוג וכן אין במתן הצו משום השפעה
17 והכרעה בעניין הזכות הקניינית שבדירה".
18

19 משכך, יובהר כבר עתה, כי אין כל רלוונטיות לטענות המשיב לפיהן אמו סייעה לצדדים
20 לרכוש הדירה באמצעות מתנה על תנאי בגובה של 15% מערך הדירה. כך גם אין רלוונטיות
21 לטענה לפיה הוא היחיד אשר דאג לשלם את המשכנתא מאז מועד נטילתה ועד עתה, שכן אין
22 כל מחלוקת שהדירה בבעלות שני הצדדים ואין במתן הצו בכדי להשפיע על קיומן של זכויות
23 בה.
24

25 עוד הוסיף בית משפט וקבע כי :

26 "שיקול חשוב ומרכזי, שבית משפט ישקול בבואו להחליט, אם להיענות למתן הצו האוסר
27 את הכניסה לבית המגורים, הוא בבירור העובדה...אם אותו בן זוג, שנגדו מתבקש הצו, היה
28 גר כל הזמן בדירת מגורים, או אם יצא הימנה- לרגל הסכסוך שביניהם- ורק חזר אליה
29 לאחרונה, או שגם בשעת הדיון הוא עדיין נמצא מחוץ לדירת המגורים, אשר מדובר בעניינה,
30 אלא שמפעם לפעם הוא מבקש לממש את "זכותו" כבן זוג בדירת המגורים וחוזר אליה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-06-9449 י.י.

תיק חיצוני :

לצורכי הפרעה וירידה לחיי בן זוגו המסוכסך עמו...במקרה האחרון מבין שלושת המקרים שציינו יהא בית המשפט נוטה למתן צו איסור כניסה...ובמקרה זה אכן מדובר באיסור כניסה ולא בחיוב יציאה- יותר מאשר המקרה השני ובמקרה השני יקל עליו יותר מתן הצו מאשר במקרה הראשון, שבו פירושו ומשמעו של הצו הוא גירושו של אדם מדירתו על כל המשתמע מכך".

לעניין זה אדרש בהמשך.

28. יישום ההלכה במקרה דנן

במקרה דנן, הצדדים חלוקים על קרות האירועים האלימים שקרו. הנתבע טוען כי לא היו דברים מעולם ומדובר בהמצאות של התובעת, אלא שאין ביכולתי לקבל הטענה. תחילה אומר שדי בקיומו של פסק דין חלוט במסגרתו הורשע הנתבע ונגזר דינו והוא אף ישב בכלא בגין מעשיו על עבירות של היזק לרכוש במזיק, איומים, תקיפת סתם בן זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפת סתם קטין, בכדי לבסס טענות התובעת על אלימות מצד הנתבע.

לא זו אף זו, הסבריו של הנתבע באשר להודאתו בכתב האישום אינם סבירים בעיני. הנתבע מסר במהלך הדיון שהתקיים בפניי שלוש גרסאות שונות המפרטות מדוע הודה במיוחס לו בכתב האישום. בגרסה ראשונה, טען כי עו"ד אשר ייצג אותו בהליך הפלילי התרשל במעשיו ועשה מה שרצה (ראו עמוד 11 לפרוטוקול, שורות 18-20). בגרסתו השנייה טען כי ככל הנראה הנזקים בגין העבירות שבגין הורשע נגרמו לאחר שהוצא מהבית על ידי השוטרים על ידי בני משפחתו (עמוד 12 לפרוטוקול, שורות 15-16) ובגרסתו השלישית טען כי הוא לוקח כדורים ובזמן ההליך הפלילי אלו לא היו בפניו ולכן הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון (עמוד 13, שורות 23-26). יוער כי הנתבע לא צרף כל מסמך רפואי שיש בו בכדי לתמוך בטענותיו. מעבר לאמור, המדובר בטענות סתמיות שלא הוכחו ושעה שהורשע בדיון, עמדתו נרשמה לפרוטוקול והוא אף הודה ולקח אחריות על האירועים שקרו וציין כי לעולם לא יחזור עליהם ונגזר דינו ואני דוחה את גרסתו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-06-9449 י.י.

תיק חיצוני :

- 1 מעיון בכתב ההגנה שהגיש הנתבע התרשמתי כי רובו מביש , לא ראוי, כולל טענות פוגעניות,
2 מילות גנאי וקללות כלפי התובעת שאין להן כל מקום בהליך המשפטי ובכלל ויש בהן בכדי
3 להעיד על התנהגותו של הנתבע במהלך השנים.
4
5 נראה כי די בכך בכדי להצדיק קבלת גרסת התובעת בדבר קיומה של אלימות מצידו של
6 הנתבע.
7
8 זאת ועוד, הנתבע דרש מילדיו שלא יעידו במסגרת ההליך, גם הילדים הבגירים אודות האירוע .29
9 שלאחריו הוצא צו ההרחקה. בעניין זה טען כי הילדים לא רצו לבוא להעיד ואף הוסיף כי
10 אמר להם כי :
11 "אמרתי שאם הם רוצים לבוא לראות אותי הם לא צריכים להיות בתיק" (עמוד 13
12 לפרוטוקול, שורה 16.
13
14 בנסיבות אלו, טענתו של ב"כ הנתבע בסיכומיו לפיה התובעת לא הביאה את הילדים להעיד
15 מקוממת ואף חסרת תום לב, שעה שהנתבע דרש מילדיו שלא להעיד בהליך שבפניי. בנוסף
16 ובהתאם להלכה הפסוקה, ידוע כי צד הנמנע מלזמן עד רלוונטי, חזקה שעדותו תזיק לו.
17 משכך, אף באמור יש בכדי לחזק את גרסת האם באשר לאירועי האלימות שנטענו בכתבי
18 טענותיה.
19
20 התובעת אף צרפה ביחס לאירועים שקרו בשנת 1995 אסמתכאות לפיהן פנתה לגורמי הרווחה.
21 כך צרפה מכתב ממנהל מחלקת הרווחה דאז מיום 25/06/1995 למנהל בית חולים ברזילי
22 בעניינו של בנם של הצדדים, שם צוין כי בעלה של התובעת נהג בה באלימות.
23
24 הנתבע טען בסיכומיו כי נוכח העובדה שפני בני הזוג לפרידה, אין בדעתו לשוב ולהתגורר בבית .30
25 אולם יש לאפשר לו לנהוג בבית מנהג בעלים, לאפשר לו כבעל נכס להגיע הביתה, לראות ילדיו
26 ובהינתן הדעת לכך הצידוד שלו מצוי בבית.
27
28 בנסיבות העניין ושעה שהנתבע אינו מתגורר עוד בבית ובשעה שהתרשמתי כי עסקינן בנתבע
29 שנוהג באלימות מילולית ופיזית ובהתאם להלכה הפסוקה, נטיית בית המשפט במקרה בו
30 הנתבע אינו גר עוד בבית, ליתן צו לאיסור כניסה בבית שכן אין מדובר בצו חיוב יציאה וזאת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-06-9449 י.י

תיק חיצוני :

1 אף ללא קיומה של אלימות פיזית ודי בהתנהגות הנתבע בכדי לפגוע בשלוות חייה של
2 התובעת. כידוע, לשם מתן צו למדור שקט ושלו, לא נדרשת דווקא אלימות פיזית ויתכנו
3 מקרים בהם די באלימות רוחנית (ראו למשל ע"א 458/79 שמחה ניר נ' יהודית ניר, פ"ד לה
4 (1) 518.

5
6 במצב דברים הנדון, קל וחומר, שכן סברתי כי קיימת גם קיימת אלימות מצד הנתבע שבאה
7 לביטוי הן באלימות כלפי האישה, כלפי ילדיו, כלפי עצמו והסובבים ואם בהטחת חפצים
8 שונים בבית, אם באירועים אלימים ואם באמירות פוגעניות שאינן מאפשרות חיים שלווים
9 בבית.

10
11 טענות הנתבע לפיהן הותקף על ידי השוטרים דינן דחייה שעה שלא הוצגה כל ראיה לכך או
12 אסמכתא לטענה או תלונה מצד הנתבע. אשר לטענתו בדבר חוסר ידע על האפשרות להגשת
13 תלונה כנגד מח"ש דינה דחייה, שכן הנתבע היה מיוצג בכלל ההליכים.

14
15 יתר טענות הנתבע אין להן על מה לסמוך ורובן אף אינו רלוונטי להליך ולפיכך, איני נדרשת
16 להן.

17
18 **סוף דבר** 31.

19
20 אני נעתרת לתובענה ומורה על מתן צו איסור כניסה לבית המגורים של הצדדים וזאת על מנת
21 להבטיח מדור שקט ושלו לאישה והילדים.

22
23 תוקף הצו הינו למשך כשנה, דהיינו עד ליום 08/03/2022.

24
25 הנתבע יישא בהוצאות התובעת בגין ההליך בסך של 10,000 ₪. ההוצאות ישולמו תוך 30 יום
26 מהיום שאם לא כן, יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

27
28 מותר לפרסום ללא פרטים מזהים

29
30 המזכירות תמציא העתק ההחלטה בדחיפות לבאי כח הצדדים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-06-9449 י.י.

תיק חיצוני :

ניתן היום, כ"ד אדר תשפ"א, 08 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה

ניתנה היום, כ"ד אדר תשפ"א, 08 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת